

บทที่ ๕

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

สรุปผล

ความมุ่งหมายของการวิจัยครั้งนี้ก็จะทำการสังเคราะห์ข้อมูลของสถานะต่าง ๆ ทั้ง ๕ สถานะ ตามที่ได้มีผู้เชี่ยวชาญของ WCOTP ได้จัดแบ่งไว้แล้วคือ สถานะทางวิชาการ (Academic Status) สถานะทางวิชาชีพ (Professional Status) สถานะทางเศรษฐกิจ (Economic Status) สถานะทางการเมือง (Political Status) และสถานะแห่งชาติ (National Status) เพื่อต้องการทราบสถานะในแง่ต่าง ๆ ของครูในภาคพื้นเอเชียเป็นส่วนรวมว่ามีสถานะเป็นอย่างไรและจัดอยู่ในระดับใด

วิธีดำเนินงานโดยย่อมีดังนี้ คือ ใช้ข้อมูลที่ได้อ่านสำรวจไว้แล้วจำนวน ๑๔ ประเทศ ได้แก่ เกาหลี คุเวต จีน (ไต้หวัน) ญี่ปุ่น ไทย บรูไน ปากีสถาน พม่า ฟิลิปปินส์ มลายู ลังกา ลาว เวียดนาม สิงคโปร์ อิหร่าน อินเดีย อินโดนีเซีย อิสราเอล และฮ่องกง ใช้วิธีทดสอบข้อมูลที่ส่งสัยบางปัญหาโดยการสัมภาษณ์สมาชิกของ WCOTP บางท่าน ซึ่งมาประชุม ณ ศาลาสันติธรรม เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้อง ข้อมูลที่นำมาทำการวิจัยในครั้งนี้จะจัดกระจายแยกออกเป็นรายประเทศ ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการนำเอาข้อมูลเหล่านั้นมารวมกันเพื่อดูสถานะเป็นส่วนรวม จึงมีความมุ่งหมาย และวิธีดำเนินงานต่างกับที่ WCOTP ได้ทำไว้แล้ว นำข้อมูลของแต่ละสถานะมารวบรวมไว้ด้วยกัน แล้วให้นำหนักคามหลักสเกลวัดค่า (Rating Scale) โดยสมมติว่าตัวประกอบที่จัดแบ่งออกเป็นสถานะต่าง ๆ นั้นมีความสำคัญเท่ากัน แล้วคิดหาค่าเฉลี่ยตามวิธีเลขคณิต เพื่อดูสถานะทั่วไปเป็นส่วนรวมของครูในภาคพื้นเอเชียว่ามีฐานะเป็นอย่างไร โดยแปลความหมายจากคะแนนรวมที่คำนวณได้ ปรากฏผลของการวิจัยดังนี้ คือ :-

๑. สถานะทางวิชาการ (Academic Status) ของครูในภาคพื้นเอเชียเป็นส่วนรวมอยู่ในเกณฑ์ ประเทศที่มีสถานะทางวิชาการสูงสุดได้แก่ประเทศไทย ประเทศที่มีสถานะทางวิชาการต่ำสุดได้แก่คุเวต

๒. สถานะทางเศรษฐกิจ (Economic Status) ของครูในภาคพื้นเอเชียเป็นส่วนรวมอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างดี ประเทศที่มีสถานะทางเศรษฐกิจที่สูงสุดได้แก่สิงคโปร์ ประเทศไทยมีสถานะทางเศรษฐกิจที่เป็นอันดับ ๒ ส่วนอินโดนีเซียมีสถานะทางเศรษฐกิจต่ำที่สุด

๓. สถานะทางการเมือง (Political Status) ของครูของประเทศในภาคพื้นเอเชียเป็นส่วนรวม อยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างดี ประเทศที่มีสถานะทางการเมืองที่ดีที่สุดมี ๕ ประเทศได้แก่ จีน (ไต้หวัน) ญี่ปุ่น บรูไน เวียดนาม และฮ่องกง ส่วนประเทศไทยมีสถานะทางการเมืองดีเป็นอันดับ ๔ คือ อันดับสุดท้ายซึ่งมีด้วยกัน ๕ ประเทศ คือ เกาหลี คูเวต ไทย ปากีสถาน และฟิลิปปินส์

๔. สถานะทางวิชาชีพ (Professional Status) ของครูของประเทศในภาคพื้นเอเชียเป็นส่วนรวมอยู่ในเกณฑ์พอใช้ ประเทศที่มีสถานะทางวิชาชีพที่ดีสุดได้แก่ประเทศไทย ส่วนอันดับสุดท้ายได้แก่ คูเวต

๕. สถานะแห่งชาติ (National Status) ของครูของประเทศในภาคพื้นเอเชียเป็นส่วนรวม อยู่ในเกณฑ์พอใช้ ประเทศที่มีสถานะแห่งชาติที่ดีสุดได้แก่ จีน (ไต้หวัน) ส่วนประเทศไทยนั้นก็เป็นอันดับ ๒ ประเทศที่มีสถานะแห่งชาติเป็นอันดับสุดท้ายได้แก่ญี่ปุ่น ปากีสถาน ฟิลิปปินส์ ลังกา และอินโดนีเซีย

สถานะทางวิชาการ จะเห็นว่าอัตราระดับประถมศึกษาของประเทศไทยมีเวลาเรียนทั้งวิชาการและวิชาครูรวม ๗ ปี ซึ่งต่ำกว่าประเทศอื่น ๆ ในภาคพื้นเอเชียอยู่มาก การสอบคัดเลือกครูและการรับสมัครครูนั้น คูเวตและบรูไนใช้วิธีการคัดเลือกเพียงวิธีเดียวเท่านั้น ในด้านการจดทะเบียนเป็นครูนั้น มีประเทศในภาคพื้นเอเชียที่ยังไม่ได้มีการจดทะเบียนถึง ๑๐ ประเทศด้วยกัน

สถานะทางเศรษฐกิจ จะเห็นว่าอัตราเงินเดือนของครูประถมและครูมัธยมนั้นประเทศจีนมีอัตราเงินเดือนค่ามากเหลือเกิน คือ อัตราเงินเดือนครูประถมชั้นต้นได้ ๓ เหรียญอเมริกันเท่านั้น ซึ่งอัตราเงินเดือนนี้ได้ตั้งไว้นานแล้วยังไม่มีการแก้ไข แม้มีเงินเพิ่มเติมพิเศษให้ครู ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ก็ได้พิจารณาถึงเงินพิเศษอย่างใด คงพิจารณาเพียงแต่อัตราเงินเดือนเท่านั้น จึงไม่แน่ว่าเงินพิเศษที่ได้รับนั้นจะมากพอที่จะช่วยสถานะทางเศรษฐกิจของครูในประเทศนี้หรือไม่ ในด้านการตอบแทนเมื่อหมดสภาพครูนั้น จะเห็นได้บรูไนมีการตอบแทนเพียงประการเดียว คืออุปการะทายาทเท่านั้น ซึ่งเป็นการตอบแทนที่น้อยมาก ในด้านผลประโยชน์เกี่ยวกับสวัสดิการนั้น จะเห็นได้ว่าครูของประเทศต่าง ๆ ในภาคพื้น

อาเซียนเป็นส่วนรวมยังไม่ค่อยได้ทำการประกันชีวิตและประกันสุขภาพ ซึ่งในการประกันชีวิต มีเพียง ๔ ประเทศและการประกันสุขภาพมีเพียงประเทศเดียว ส่วนประเทศที่ยังไม่มีองค์ การช่วยเหลือครุนั้นมีจำนวนถึง ๔ ประเทศด้วยกัน จึงนับได้ว่าครุของประเทศในภาคพื้น อาเซียนเป็นส่วนรวมยังได้รับผลประโยชน์ในค่านสวัสดิการไม่เพียงพอ

สถานะทางวิชาชีพนั้น คุเวต ได้แก้มค่ามากเมื่อเทียบกับประเทศอื่น ๆ และเป็น ประเทศเดียวที่ไม่ได้รับเสรีภาพในการจัดตั้งสมาคมครู และไม่มีองค์การใดที่จะคุ้มครอง วิชาชีพครูและให้การช่วยเหลือแนะนำเป็นทางการเลย

สถานะทางการเมืองนั้น ครูถูกห้ามเล่นการเมืองถึง ๕ ประเทศด้วยกันอีก ๑๔ ประเทศครุมีสลิตซ์ส่งผู้แทนไปนั่งในรัฐสภาของชาติ หรือมีสิทธิรับเลือกตั้ง และสังกัดพรรคการเมือง โดยเสรี

สถานะแห่งชาตินั้นยังมีประเทศที่ไม่ได้รับการตอบแทนจากรัฐในด้านวิชาชีพครูถึง ๕ ประเทศด้วยกัน อีก ๑๔ ประเทศได้รับการตอบแทนต่าง ๆ กัน คือได้รับเหรียญตรา เครื่องราชอิสริยาภรณ์ ออกหนังสือชมเชย ให้เป็นตัวแทนเข้าประชุมเกี่ยวกับการศึกษา ตอบแทนเป็นเงินและอย่างอื่นด้วย

ข้อเสนอแนะ

จากผลของการวิจัยจะเห็นได้ชัดว่า สถานะทั้ง ๕ สถานะของครุในภาคพื้น อาเซียนนั้นควรจะได้รับการปรับปรุงแก้ไขส่วนที่ยังบกพร่องอยู่ทั้ง ๕ สถานะทั้งนี้จะไต่กล่าว ต่อไปนี้ คือ :-

๑. สถานะทางวิชาการ

วุฒิกฎประณมขั้นต้นของประเทศลาวควรจะได้พิจารณาปรับปรุงเวลาเรียน เพราะเวลาเรียนที่ปรากฏอยู่นั้นต่ำมากเพียง ๗ ปีเท่านั้น ซึ่งประเทศที่มีเวลาเรียนสูงสุด คือ ๑๔ ปี เวลาเรียนเฉลี่ย = ๑๐.๕๕ ปี ฉะนั้นจึงเห็นได้ว่าเวลาเรียนของประเทศ

ลานั้นต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยถึง ๓.๔๔ ปี ซึ่งสมควรจะได้รับการปรับปรุงแก้ไขให้ได้มาตรฐานเดียวกับประเทศอื่น ๆ ในภาคพื้นเอเชีย

จะเห็นได้ว่าการรับสมัครและการสอบคัดเลือกเข้าเป็นครูนั้น ครูเวทมีวิธีการคัดเลือกครูวิธีเดียว โดยครูผู้ทางการศึกษา ส่วนครูในก็ใช้วิธีคัดเลือกโดยคณะกรรมการเพียงวิธีเดียว ซึ่งประเทศไทยและลาวใช้วิธีคัดเลือกครูถึง ๔ วิธีด้วยกัน ดังนั้นจึงเห็นว่า ครูเวทและครูในควรจะได้รับการปรับปรุงในเรื่องนี้

ในด้านการจดทะเบียนเป็นครูนั้น เป็นปัญหาใหญ่ของประเทศในภาคพื้นเอเชีย เพราะจะเห็นว่า ๑๐ ใน ๑๔ ประเทศ คือประมาณ ๕๕ % ที่ไม่มีการจดทะเบียนในการเป็นครู จึงทำให้ได้ครูที่ขาดคุณวุฒิทางการศึกษามาประกอบวิชาชีพครู ดังนั้นจึงเห็นสมควรจะต้องมีการปรับปรุงในค่านี้อย่างรีบด่วน ซึ่งนับว่าเป็นปัญหาใหญ่ที่สำคัญเกี่ยวกับสถานะของวิชาชีพครูในภาคพื้นเอเชียนี้

๒. สถานะทางเศรษฐกิจ

จะเห็นได้ว่าการเปรียบเทียบเงินเดือนครูนั้น ยังมีความแตกต่างกันอยู่ระหว่างเงินเดือนของครูประถมและครูมัธยม ซึ่งตามหลักการแล้วไม่ควรมีความแตกต่างกันถ้าครูนั้นได้รับวุฒิทางการศึกษาเท่ากันไม่ว่าจะสอนในระดับประถมศึกษาหรือมัธยมศึกษาก็ควรได้รับอัตราเงินเดือนเท่ากัน ถ้าพิจารณาตามข้อมูลที่ได้มานั้นปรากฏว่ามีถึง ๑๖ ประเทศที่ยังมีความแตกต่างกันในเรื่องชั้นเงินเดือนของครูประถมและครูมัธยม คือยังมีความแตกต่างกันถึง ๔๔ % ดังนั้นจึงเห็นสมควรอย่างยิ่งที่จะได้มีการปรับปรุงในค่านี

เกี่ยวกับอัตราเงินเดือนนั้นเงิน (ไต้หวัน) มีอัตราเงินเดือนค่ามากเหลือเกิน เช่น อัตราเงินเดือนครูประถมขั้นต้นได้เดือนละ ๓ เหรียญอเมริกัน ถึงแม้ว่าเงิน (ไต้หวัน) จะมีเงินเพิ่มพิเศษให้แก่ครูแล้วก็ตาม แต่ก็เห็นสมควรว่าควรจะได้แก้ไขปรับปรุงอัตราเงินเดือนให้ได้มาตรฐานเดียวกับประเทศอื่น ๆ ทางภาคพื้นเอเชียด้วย

ในค่านีค่าตอบแทนเมื่อหมดสภาพครูนั้นประเทศที่สมควรได้รับการปรับปรุง คือ

บรูไน ซึ่งมีวิธีทดแทนในการอุปการะทายาทเพียงประการเดียวเท่านั้น ควรจะได้ปรับปรุงให้มีการทดแทนในค่านอื่นด้วย เช่น ให้เงินบำเหน็จบำนาญ ให้เงินสะสม และช่วยเหลือครูเมื่อทุพพลภาพ เป็นต้น

ส่วนผลประโยชน์ในค่านสวัสดิการของครูนั้นได้ค่าเฉลี่ย ๑.๗๕ แต้ม นับว่าต่ำมากเมื่อเทียบกับสถานะในรายการอื่น จึงควรจะได้รับการปรับปรุงเป็นอย่างมาก โดยการสนับสนุนช่วยเหลือให้ครูได้มีการประกันชีวิตและสุขภาพ เพราะมีปรากฏถึง ๑๕ ประเทศที่ครูไม่มีองค์การช่วยเหลือในการประกันชีวิต และ ๑๘ ประเทศไม่มีองค์การช่วยในการประกันสุขภาพ

๓. สถานะทางวิชาชีพ

จะเห็นได้ว่าประเทศที่สมควรจะได้รับการปรับปรุงทางด้านวิชาชีพ คือ ๕ ประเทศ ได้แต่มค่ามากคือ ๔ แต้ม โดยขอให้เสรีภาพในการจัดตั้งสมาคมการศึกษา เพราะในคูเวตยังไม่มีการจัดตั้งสมาคมการศึกษาเพื่อช่วยเหลือ กลุ่มครูและส่งเสริมครูในค่านวิชาชีพเลย เพียงประเทศเดียวในภาคพื้นเอเชีย

๔. สถานะทางการเมือง

จะเห็นได้ว่าประเทศที่ครูถูกห้ามเล่นการเมืองมี ๕ ประเทศ จึงเห็นสมควรจะได้มีการแก้ไขปรับปรุงให้สิทธิในค่านการเมืองแก่ประเทศในภาคพื้นเอเชียให้มากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ เช่น ปรับปรุงโดยการให้ครูได้มีสิทธิเข้าสังกัดพรรคการเมือง ให้ครูมีสิทธิได้รับเลือกเป็นสมาชิก เข้าร่วมประชุมในสภาแห่งชาติหรือสภาจังหวัด เป็นต้น

๕. สถานะแห่งชาติ

จะเห็นว่าจำนวน ๕ ประเทศที่ครูไม่ได้รับการยกย่องพิเศษจากประเทศชาติเป็นทางการ โดยเฉพาะ การทดแทนความดีความชอบของครูนั้นทำให้ครูมีกำลังใจในการประกอบวิชาชีพครูให้ก้าวหน้า อันจะเป็นผลดีแก่ประเทศชาติอย่างมาก จึงควรจะได้

มีการขอแทนครูในระดับชาติ เพื่อให้วิชาชีพครูมีสถานะเท่าเทียมกับวิชาชีพอื่น โดยการให้เหรียญตรา ออกหนังสือรับรองชมเชย คอบแทนเป็นเงินหรือรางวัลอย่างอื่นก็ได้ จึงเห็นสมควรที่ประเทศเหล่านั้นจะได้มีการปรับปรุงให้มีการขอแทนระดับชาติให้แก่ครูด้วยเพื่อให้เหมือนกับประเทศอื่น ๆ ในภาคพื้นเดียวกัน

อนึ่งผลจากการวิจัยในครั้งนี้ ทำให้เห็นว่าถ้าจะสำรวจสถานะครูของประเทศในภาคพื้นเอเชียให้ได้ผลจริง ๆ แล้ว ผู้สำรวจก็ควรจะได้เดินทางไปยังประเทศต่าง ๆ ในภาคพื้นเอเชียด้วยตนเอง เพื่อจะได้ค้นคว้าศึกษาข้อเท็จจริงซึ่งต้องการทราบด้วยตนเอง ในแง่ต่าง ๆ เช่น ตำแหน่ง เศรษฐกิจ สังคม สภาพภูมิศาสตร์ สิ่งแวดล้อม ขนบธรรมเนียมประเพณี ตลอดจนถึงวัฒนธรรมของประเทศนั้น โดยออกแบบสอบถามและสัมภาษณ์บรรณานักศึกษา ครู เจ้าหน้าที่และผู้เชี่ยวชาญทางการศึกษา ตลอดจนถึงผู้มีอำนาจต่าง ๆ ของท้องถิ่นนั้น ๆ ถ้าทำได้ดังกล่าวดังกล่าวแล้ว จะทำให้การวิจัยได้รับผลดียิ่งขึ้น ซึ่งถ้าพิจารณาในค่านงงบประมาณแล้วก็คงจะสิ้นเปลืองมีใช้น้อยทีเดียว

ผลจากการวิจัยในครั้งนี้ ทำให้ได้ข้อคิดที่ควรจะได้ทำการวิจัยต่อไปคือ

๑. ควรค้นคว้าต่อไปโดยเปรียบเทียบสถานะของวิชาชีพ ครูกับวิชาชีพอื่น
๒. ควรค้นคว้าต่อไปถึงสถานะของวิชาชีพครูในระดับอุดมศึกษาโดยใช้หลักเกณฑ์และวิธีดำเนินการอย่างเดียวกัน